

РЕШЕНИЕ

№ 18285

гр. София, 14.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в публично заседание на 29.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Златка Илиева

при участието на секретаря Росица Б Стоева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **3021** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал 1 във вр. с чл. 76б, ал. 1, т. 2 от Закон за убежището и бежанците /ЗУБ/.

Образувано е по жалба от Д. Р. Р., гражданин на С., [дата на раждане] , ЛНЧ [ЕГН], срещу Решение № 14-В/16.02.2026г. на Интервюиращ орган към Държавната агенция за бежанците при МС.

Решението се обжалва с доводи за неговата незаконосъобразност, като постановено в противоречие с материалния и процесуален закон. В родната му страна безредиците и убийствата по улиците продължавали. Евентуалното му връщане в С. щяло да застраши основни и неотменими негови права – право на живот и свобода, щял да бъде изложен на тежки посегателства. Тези факти не били съобразени от органа, който постановил незаконосъобразен акт. Иска да бъде отменено оспореното решение, като се върне преписката за ново разглеждане.

В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно призован, явява се лично и с адв. Н.. Поддържат жалбата. Молят за отмяна на решението и уважаване на жалбата.

Ответникът, интервюиращ орган при ДАБ – МС, редовно призован, се представлява от юрк.П., която оспорва жалбата. Излага становище с мотиви за отхвърляне на жалбата.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, се представлява от прокурор П., която изразява становище за основателност на жалбата.

Съдът, след като се запозна с жалбата, становището на жалбоподателя и извърши съвкупна преценка на доказателствата, приобщени към делото, намира за установено следното:

От приложените към административната преписка писмени доказателства, е видно, че със Заповед №РД-05-346/26.04.2022г. на Председателя на ДАБ при МС – А. Т., мл.експерт в РПЦ

[населено място], ПМЗ-„кв.В.“, на основание чл. 48, ал. 1, т. 10 от ЗУБ е определен за интервюиращ орган, който да извършва действията, предвидени в ЗУБ.

В преписката са приложени Указания рег. №УП 6993 от 03.02.2026г. относно реда за подаване на молба за международна закрила, за процедурата, която ще се следва, за правата и задълженията на чужденците, подали молба за закрила в РБ, ведно със Списък на организации, работещи с бежанци и чужденци, подали молба за статут с приемни в ДАБ при МС. Представените указания са подписани и от преводач, както и има отбелязване за получени от чужденеца указания на арабски език.

С Решение № 3066/10.04.2025г. на Председателя на ДАБ е отхвърлена молбата за предоставяне на международна закрила на Д. Р. Р., гражданин на С.. Решението е обжалвано пред Административен съд С. град, като е постановено Решение № 24155 от 14.07.2025г. по адм. дело № 5619/2025г., с което е отхвърлена жалбата. Същото е оставено в сила при касационното му обжалване пред ВАС – Решение № 13351 от 22.12.2025г. на ВАС, постановено по адм. дело № 9665/2025г.

На 30.01.2026г. чуждият гражданин е подал последваща молба за предоставяне на закрила от Република България.

Видно от административната преписка, на чужденеца е връчено съобщение рег.№ У./03.02.2026г., с което е уведомен, че в седмодневен срок от получаването му, може да представи в ДАБ-МС писмени доказателства, които да бъдат взети в предвид при провеждане на предварителната процедура по допустимост, както и указания за процедурата по предварително разглеждане на последваща молба за международна закрила.

С решение № 4-В/16.02.2026г. на Интервюиращ орган при ДАБ към МС, предмет на настоящото дело, не е допуснал последващата молба с вх. №УРИ-105400-205 до производство по предоставяне на международна закрила. След направен анализ на обстановката в С., в оспорваното решение е посочено, че мотивите на заявителя са оценени като неоснователни за търсене на закрила. Уточнено е, че в поредната молба не се откриват нови и нововъзникнали обстоятелства, свързани с причините за напускането и нежеланието му да се завърне в С., положението на молителя или страната му на произход, които да са релевантни по ЗУБ. Органът е заключил, че от информация съдържаща се в справка вх.№ МД-02-653/17.12.2025г., изготвена от Дирекция „Международна дейност на ДАБ-МС“, е видно, че положението в С. се подобрява, и въпреки все още ненапълно сигурната обстановка и отчитане на инциденти със сигурността не се установява безогледно насилие на територията на страната. Не може да се приеме, че спрямо заявителя ще са налице сериозни и потвърдени основания да се счита, че единствено на основание присъствието на територията на държавата си по произход, той би бил изправен пред реален риск да стане обект на заплахата, релевантна за предоставяне на международна закрила. Органът е счел, че молителят използва последващата молба за предоставяне на международна закрила, за да осуети изпълнението на наложените принудителни административни мерки от органите на МВР, а именно да узакони нелегалния си престой на територията на Република България.

В хода на съдебното производство е представена актуална справка от дирекция "Международна дейност" при ДАБ за актуалната обществено -политическа обстановка в С. от 01.04.2026г.

При така установеното от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена срещу годен за оспорване административен акт, от надлежна страна, за която е налице правен интерес от търсената защита и при спазване на 7-дневния срок за съдебно обжалване, предвиден в чл. 84, ал. 2 от ЗУБ.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган, упълномощен с представената по делото заповед, както и е в изискуемата от закона писмена форма. Решението съдържа всички

изискуеми реквизити, включително правни и фактически основания за издаването му и е подписано от неговия издател. Поради това не са налице основания за отмяна на обжалваното решение по чл. 146, т. 1 и т. 2 от АПК.

Оспореното решение е постановено в преклузивния 14-дневен срок по чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ, като се има предвид и че след изменение на редакцията на разпоредбата – ДВ бр.89/2020 г., срокът касае работни дни.

Съдът не намира нарушаване правата на жалбоподателя по чл. 58, ал. 5 от ЗУБ, съгласно която разпоредба на чужденеца, заявил желание да кандидатства за международна закрила, се дават указания относно реда за подаване на молбата. В случая, видно от представените в преписката връчени на чужденеца указания, то няма допуснати нарушения в настоящото производство. В указанията има изрично изложение относно процедурата при последваща молба, а съгласно чл. 29, ал. 1, т. 8 от ЗУБ е осигурен преводач. В този смисъл съдът счита, че процедурата по проверка допустимостта на последващата молба на жалбоподателя е надлежно проведена и не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да представляват основание за отмяна на обжалваното решение по смисъла на чл. 146, т. 3 от АПК.

Между страните няма спор, че чужденецът е депозирал последваща молба за предоставяне на закрила по смисъла на пар.1, т. 6 от ДР на ЗУБ. Според легалната дефиниция, дадена в тази разпоредба "последваща молба" е такава, която чужденецът подава, след като има прекратена или отнета международна закрила или производството за предоставяне на международна закрила в Република България е приключило с влязло в сила решение и чужденецът не е напуснал територията на Република България.

В разпоредбите на чл. 76а – чл. 76в от ЗУБ са транспонирани приложимите за последващи молби изисквания на чл. 40–42 от Директива 2013/32/ЕС. Предназначението на тази специална процедура съгласно чл. 76а от ЗУБ е преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последващата молба за международна закрила да се прецени нейната допустимост. Съгласно чл. 13, ал. 2 от ЗУБ при подадена последваща молба за международна закрила, в която чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, се преценява по реда на Глава Шеста, Раздел III. На основание чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ в срок до 14 работни дни от подаването на последващата молба за международна закрила интервюиращият орган единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да се провежда лично интервю, взема решение, с което допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила или не допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила. Преписката съдържа доказателства, че не е нарушено правото на жалбоподателя по чл. 58, ал. 5 от ЗУБ, както и не се установява в настоящото производство нарушение и на правата на жалбоподателя по чл. 76в, ал. 1 от ЗУБ – липсват данни да е потърсил съдействие и помощ от страна на ВКБООН; няма данни да е поискал достъп до събраната информация, въз основа на която ще бъде взето решение; присъствал е преводач.

Фактите, които жалбоподателят твърди в настоящото производство, са извън приложното поле на ЗУБ. Необосновано е изложението в бежанската история относно основателни опасения от преследване от управляващите днес в С., като правилно е счетено, че лицето не посочва заплахата за своя живот и здраве, свързана с негови конкретни лични обстоятелства като раса, религия, етнос, политическо мнение или социална група. Подробно е обсъдено положението в С. съгласно актуална справка, като съдът споделя извода на административния орган за липса на конкретна заплахата както от страна на бившата, така и от настоящата власт в С..

Разпоредбата на чл. 76а от ЗУБ дава възможност за преценка, предвид чл. 13, ал. 2 от ЗУБ

подадена последваща молба за международна закрила, с оглед евентуалното ѝ недопускане до разглеждане в ново административно производство, ако с тази молба търсецът закрила не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход. Преценката за наличието на основанието по чл. 13, ал. 2 от ЗУБ е предоставена на съответния компетентен административен орган, а разпоредбата на чл. 58, ал. 5 от ЗУБ няма отношение към това, този орган да указва изрично на чужденеца, какви обстоятелства следва да изложи в последващата си молба.

Поради изложеното, съдът счита, че решението на интервюиращия орган е издадено в изискуемата от закона писмена форма, като са изложени подробни и непротиворечиви мотиви, които се споделят изцяло от настоящия съдебен състав. Действително, в последващата молба не се сочат нови обстоятелства, които да обосновават провеждане на нова производство за предоставяне на закрила.

При издаването на административния акт не са допуснати съществени нарушения на производствените правила. Същият съответства и на материалния закон. Ето защо, жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Мотивиран така и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София град, първо отделение, 18 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. Р. Р., гражданин на С., [дата на раждане], ЛНЧ [ЕГН], срещу Решение № 14-В/16.02.2026г. на Интервюиращ орган към Държавната агенция за бежанците при МС.

Решението на основание чл. 85, ал. 4 във вр. с чл. 84, ал. 2 от ЗУБ не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ